

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκίτης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Αἰ περὶ ὀριστικῆς εἰρήνης διαπραγματεύσεις ἡμῶν μετὰ τῆς Τουρκίας προσκίπτουσιν, ὡς εἶναι φανερόν, πρὸ πολλοῦ, αἰ δὲ ἀλλεπάλληλοι ἀντικαταστάσεις τοῦ πληρεξουσίου Ῥεσῆδ, ἂν μὴ προέρχωνται ἐκ νόσου ἐνδημικῆς, πάντως ὅμως ὀφείλονται εἰς πολιτικὴν τοιαύτην, διότι οὗτος χρηματίας ἐν Λονδίῳ τοιοῦτος καὶ ἤδη ἀναλαβὼν τὴν αὐτὴν πληρεξουσιότητα, ἐν ᾧ κατ' ἀρχὰς ἐθεωρεῖτο **διαλλακτικὸς**, κατὰ τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας ἀναγγελλούσας καθ' ἑκάστην τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης, ἤδη ἀντικαθιστώμενος ὑπὸ τῶν αὐτῶν φύλλων καταγγέλλεται **ἀδιάλλατος** συζητητῆς καὶ **δύσκολος** εἰς τὰς Τουρκικὰς ἀπαιτήσεις ὑποστηρικτῆς τῶν ζητημάτων τῶν βακουφίων καὶ τῆς ἰθαγενείας.

Εἶναι ἤδη καταφανὴς ἡ Τουρκικὴ διπλωματία, ἐνεργήσασα ἐσπευσμένως τὴν κατάληψιν τῆς ἀνατολικῆς Θράκης, καθ' ἃν χρόνον ἡμεῖς κατεδαπνώμεθα εἰς τοὺς ἐκ τῆς νίκης θριάμβους, ἐπιδιώκοντες τὴν τελείαν καταστροφὴν τῆς Βουλγαρίας καὶ τὴν προχώρησιν τῆς Τουρκίας μέχρι τῶν ὀρίων αὐτῆς, χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῶμεν εἰς τὰς Μ. Δυνάμεις μετὰ τῶν συμμάχων ἡμῶν διὰ τὴν καταπάτησιν τῶν ὄρων τῆς ἐν Λονδίῳ συνθήκης ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ἐπὶ τῇ καταλήψει ἑδαφικῶν τῆς Βουλγαρίας κτήσεων, κατῴρθωσε νὰ κλείσῃ εἰρήνην μετ' αὐτῆς ἐπωφελεστάτην δι' ἐαυτὴν καὶ ὀλεθριωτάτην διὰ τὴν ἀντίπαλον αὐτῆς ἐν διαστήματι χρονικῷ καταλλήλῳ τῶν περιστάσεων, ὥστε ἤδη νὰ εὐρεθῇ ἀγέρωχος καθ' ἡμῶν, ἀνασυντεταγμένη στρατιωτικῶς, ἐλευθέρως τὰς χεῖρας εἰς περισυλλογὴν τῶν δυνάμεων αὐτῆς καὶ ἴσως σύμφωνος πρὸς τὴν Βουλγαρίαν διὰ μυστικῶν ὄρων συνθήκης στρεφομένης κατ' ἡμῶν καὶ τῆς Σερβίας ἐξ ἑκατέρας τῶν δυνάμεων τούτων. Ὅποια εἶναι ἡ διπλωματικὴ ἐνέργεια αὐτῆς ἐν Εὐρώπῃ, δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν, ὡς ἀλλαγῶν τοῦ φύλλου ἡμῶν γράφομεν περὶ τοῦ ἔργου αὐτῆς, ὅτι ἡ διαφωνία αὐτῆς ἐγκραται εἰς τὴν ἀποφυγὴν τῆς ῥήξεως τῆς ὁμοφωνίας, ἔστω καὶ ἐάν γεννηθῇ δι' αὐτῆς τρίτος πόλεμος, ὅστις ἂν ἐνδὲς μὲν θὰ καθαρῶς τελείως τὴν πολιτικὴν ἀτμόσφαιραν τῆς Ἀνατολῆς διὰ τὰς μὲν, θὰ καταστήσῃ δὲ ὁ τελικὸς κτύπος τῆς ὀλεθρίας πολιτικῆς πονηρίας τῶν δὲ ἐκ τῶν Μ. Δυνάμεων.

Καθῆκον ὅμως ἡμῶν εἶναι ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὸν κίνδυνον τοῦτον ἀγέρωχος καὶ γενναίως, διότι καὶ ἄλλοτε εἶπομεν, ὁ Θεὸς εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν, διότι αὐτὸ τὸ δίκαιον εἶναι ἀκριβῶς εἰς τὸ μέρος τῆς Ἑλλάδος, ἥτις νικήσασα δις καὶ ἔχουσα στρατὸν καὶ στόλον θριαμβευτὰς κατὰ τῶν ἀντιπάλων ἡμῶν θὰ κατωρθώσῃ καὶ πάλιν νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς ἀντιπάλους αὐτῆς.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΕΡΙ ΠΕΠΟΝΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Τὸ ἑσπέρας τῆς Πέμπτης ἐν τῇ Πλατείᾳ, καθ' ἣν στιγμήν ἡ μουσικὴ τῆς « Ἀλληλοβοηθείας » ἐξετέλει τὴν τρίτην αὐτῆς δημοσίαν καὶ ὑπαίθριον συναυλίαν, ὅμιλος τεσσάρων φλυάρων, ἀφροῦ ἔλυσεν πάντα τὰ ἐπὶ τάπητος διεθνή καὶ ἐκκερμητῆ ζητήματα, ἔστρεψε τὴν συζητήσιν περὶ τῶν ἐφετεινῶν σταφυλῶν, τοῦτέστιν ἐὰν εἶνε πολλὰ ἢ ὀλίγα, καλὰ ἢ ἄσχημα.

Τὸ πρῶμα δὲν εἶνε διόλου παράδοξον, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Ῥωμηὸς εἶνε ἄριστος συζητητῆς προκειμένου νὰ ἐκφέρῃ γνώμην καὶ κρίσεις ἐπὶ τῆς πολιτικῆς, τῶν ἐφημεριδῶν, τοῦ καφῆ καὶ τῶν φαγητῶν.

Ἡ συζήτης περὶ σταφυλῶν μᾶς ἔφερεν εἰς τὴν ἀγοράν. Ὁ ὑποφαινόμενος, ἐπιθυμῶν ν' ἀποικῆ πάντοτε ἐξαιρέσει, ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν θὰ πάρῃ σταφύλια, ἀλλὰ πεπόνι. Τότε εἰς τῶν τεσσάρων, φημιζόμενος διὰ τὰς πολλὰς αὐτοῦ γνώσεις περὶ τῶν οἰκονομικῶν, ἐργατικῶν, διπλωματικῶν καὶ εκπαιδευτικῶν ζητημάτων, εἶπεν εἰς τὸν μακάβην μὲ ἀδεντιάν τοῦλάχιστον Γκαρῶ :

— Ἐκεῖνο τὸ πεπόνι νὰ τοῦ δώσῃς.
Καὶ ἔδειξε πράγματι διὰ τῆς χειρὸς τὸ ὑποδειχθέν πεπόνι, ὄπερ καὶ ἐγένετο.

Ὁμολογῶ ὅτι πολλάκις μοῦ ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ θαυμάσω μερικοὺς ἀνθρώπους, καὶ νὰ βασανίσω τὸ κεφάλι μου πῶς διάβολο κατωρθῶνουν νὰ γνωρίζουν τὰ καλὰ πεπόνια καὶ καρπούζια. Νομίζει κανεὶς, ὅτι διὰ πολλοὺς ἀνθρώπους τὸ χοιρὸν καὶ σκληρὸν φλοῦδι τοῦ πεπονίου ἢ τοῦ καρπουζίου ἔχει μορφήν τρασπαρὰν ἢ διαφανοῦς κέλφους. Ἡ γνώμη τῶν περὶ τῇ γλυκύτητος ὀριζόμενον πεπονίου ἐκφέρεται σχεδὸν ὡς ἀπόφθεγμα.

— Αὐτὸ τὸ καρπούζι εἶνε καλὸ !
— Αὐτὸ τὸ πεπόνι εἶνε ἄγλυκο !
Ἐγὼ γράφω πολιτικὰ ἄρθρα ἐφ' ὄλων τῶν ζητημάτων· χλευάζω τὸν Φερδινάνδον, κατηγορῶ τὸν Λάνερ, κεραυνοβολῶ τὸν Μπλουτιερ, κεντησιάζω τὸν Σάν Τζουλιάνο, ἀποδοκιμάζω τὸν Μπέρτχολδ, ἐλεεινολογῶ τὸν Τοῦρον, ἐπιτίθειμαι κατὰ τῆς Ἀγγλίας, καὶ ὅμως δὲν γνωρίζω νὰ διακρίνω ποῖον πεπόνι εἶνε ἄγουρο καὶ ποῖον εἶνε ὄριμον . . .

Πάντες οἱ ἄνθρωποι — ὀμιλῶ πάντοτε περὶ τῶν Ἑλλήνων — ἐκφέρουσι τὴν γνώμην αὐτῶν ἐπὶ παντὸς σοβαροῦ καὶ πολυπλόκου ζητήματος, καὶ ὅμως ὀλίγοι γνωρίζουν νὰ διαγνώσουν τὴν ποιότητα τῶν ὀριζομένων καρπουζίων καὶ τῶν γευστικῶν πεπονίων.

— Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔπρεπε νὰ εἶπῃ ὅσα εἶπεν εἰς τὴν Γερμανίαν.
— Ὁ Βενιζέλος δὲν ἔπρεπε νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν Γαλλικὴν Πρεσβείαν, διότι τὸ κάτω-κάτω τί εἶδαμε καὶ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν.
— Τὸ συμφέρον τῆς Ἰταλίας εἶνε νὰ κηρυχθῇ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.
— Ἡ Τουρκία πρέπει νὰ συμμαχήσῃ μετ' ἡμᾶς.
— Ἡ Ἀγγλία εἶνε καιρὸς νὰ μᾶς δώσῃ τὴν Κύπρον.

— Ἡ Αὐστρία τὴν ἔλαθε πέρα γὰ πέρα.
Καὶ ἔπειτα μετὰ τὴν λύσιν ὄλων αὐτῶν τῶν ζητημάτων, τοὺς προσκαλεῖς νὰ σοῦ εὗρουν ἓνα πεπόνι γενομένον ἢ ἓνα καρπούζι καλὸ καὶ δὲν γνωρίζουν.

Ὁ κ. Νάνος, αἰφνης, δύναται εἰς πέντε λεπτὰ νὰ γράψῃ χιλίους στίχους, ὅμως εἰς τὴν διάγνωσιν ἐνδὲς πεπονίου εἶμαι βέβαιος ὅτι θ' ἀποτύχῃ οἰκτιρῶς. Τὸ αὐτὸ φρονῶ καὶ περὶ τοῦ ῥήτορος κ. Δουκάκη. Τὸ αὐτὸ καὶ περὶ τῶν συζητητῶν τοῦ Γιαννίρη, τοῦ Ρούσσου, τοῦ Κωστάλλα. Ἡ ἔλλειψις τῆς γνώσεως τῶν καλῶν καρπουζίων ὀρίπει πολλὴ εἰς τὴν συνείδησίν μου τοὺς δύο ἄνω σοφοὺς καὶ ὄλους τοὺς ἄλλους ἐξόχους συζητητᾶς.

Τὸ ζήτημα δὲν εἶνε μικρόν. Ἐγὼ δὲ ἔλαβα μικρὰν πείραν τούτου, διότι ὁ συζητητῆς φίλος μου, ὅστις μὲ τόσην ἀδεντιάν ὑπέδειξε τὴν ἑσπέραν τῆς Πέμπτης εἰς τὸν μακάβην τὸ καλὸ πεπόνι, ἀπέτυχε πανηγυρικῶς, καθόσον δταν ἔκομα εἰς τὸ σπίτι τὸ φρούτο τοῦτο τῆς ἐκλογῆς τοῦ φίλου μου, ἀντὶ πεπονίου εὗρον ἐν πολλῷ ὄρειον κολοκῆθι.

Ἄν θὰ ἦτο λοιπὸν προτιμώτερον, ἀντὶ τῶν πολλῶν καὶ σοφῶν γνώσεών μας περὶ πολιτικῆς, διπλωματίας, οἰκονομικῶν, εκπαιδευτικῶν, ἐργατικῶν, νομικῶν, ἐπιστημονικῶν ζητημάτων, νὰ ἐγνωρίζαμεν ὀλιγώτερα τούτων, συγχρόνως δὲ νὰ εἶμεθα εἰς θέσιν νὰ κάμνωμεν διάγνωσιν τῶν καλῶν πεπονίων καὶ καρπουζίων; Τοιοῦτοτρόπως καὶ ἐγὼ θὰ ἔτρωγον τὸ ἑσπέρας τῆς Πέμπτης πεπόνι καὶ σεις δὲν θὰ ἐλαμβάνετε τὸν κόπον νὰ διαβάσετε τὸ κουραστικὸν τοῦτο χρονογράφημα.

Φερεικίδης.

~~~~~

ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Δευτέρα ἀνοικτὴ πρὸς τὸν κ. Νομάρχην
ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Διὰ τῆς πρώτης μου ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς σὰς ἐπέδειξα ἐν πάσῃ αὐτῆς τῇ γυμνότητι τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν Φρεάτων τοῦ Φύλακος. Ἐπιτρέψατέ μοι διὰ τῆς παρουσίας μου, Κύριε Νομάρχα, νὰ σὰς ὀδηγήσω εἰς ἄλλην τῆς πόλεως ἐσχατιάν, παρὰ τὸ ἐργαστάσιον τῶν Κυρίων Λαδοπούλων εἰς μίαν τῶν ρυπαρωτέρων τῆς πόλεως γωνιῶν ἐν ἣ ἀποτίθενται τῆς Σύρου τ' ἀπορρίμματα, τὰ σκουπίδια. Ἐκεῖ, ὀπισθεν τῶν ἐρείπιων τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ Ἀεριόφωτος ἐντὸς μάνδρας εἰθισται ν' ἀπορρίπτονται ὑπὸ τῶν διαφόρων τῆς καθαριότητος ἐργολάβων τ' ἀπορρίμματα ταῦτα, καὶ ἡ τελευταία μετὰ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς σύμβασις εἶχε λεπτομερῶς καθορίσει οὐ μόνον τῆς περισυλλογῆς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς μεταφορᾶς καὶ τῆς ἀποθέσεως τὰς λεπτομερείας. Δυστυχῶς ὅπως πᾶσαι αἱ ἄλλαι ὑπηρεσίαι καὶ λειτουργίαι ἐχαλαρώθη καὶ ἡ τοῦ καθαρισμοῦ τῆς πόλεως, καὶ οἱ ἐργολάβοι καὶ οἱ ὀδοκαθαρισταὶ ἐπωφεληθέντες τῆς ληθείας

της Δημοτ. αρχής και της αμελείας της Διοικητικής επιβλέψεως, απεθραύθησαν και η σύμβασις της καθαριότητος μεταβλήθη εις ράκος οικτρών, ως τὸ ράκος ἐκείνο τὸ σεσθρωμένον κάρρον τὸ ὁποῖον διέρχεται πρὸς τῆς Νομαρχίας καθ' ἑκάστην πρωίαν πλήρες βρωμερῶν ἀκαθαρσιῶν, ἐλεινὸν ἀνευ καλλύμματος ἐκπέμπον κατὰ τὴν διάβασιν του τὴν ἀπαισίαν ἐκείνην τῶν σεσηπότων ὁσμῆν ἐνῶ οἱ συντάξαντες τὴν σύμβασιν ὤρισαν πρωτίστως ὅτι τὰ κάρρα ταῦτα ἔπρεπε νὰ ὦσιν ἐρμητικῶς κεκλεισμένα διὰ καλυμμάτων σιδηρῶν καλῶς προσαρμολογμένων και ἐρμητικῶς κλειομένων. Καὶ δὲν κατερρακώθη ἡ σύμβασις αὕτη μόνον ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς μεταφοράς τῶν σκουπιδίων, ἀλλὰ και διὰ τὴν ἐναπόθεσιν αὐτῶν ἀουστόλως παραβιάσθη διότι οἱ ὁδοκαθαρισται και οἱ ἐργολάβοι, ὅπως κερδίσωσι χρόνον, ἤρξαντο ἀπὸ τινος νὰ ρίπτωσι ταῦτα οὐχὶ πλέον ὀπισθεν τῶν ἐρειπίων τοῦ Ἀεριοφωτος, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς τὴν ἱστορικὴν μάνδραν και πλησιάζοντες ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς τὴν ὁδὸν, ἔφθασαν Κύριε Νομάρχα, νὰ ρίπτωσι ταῦτα πρὸς εὐκολίαν των, και ὅπως κερδίσωσι μέτρων τινων ἀπόστασιν μέχρι τοῦ χείλους σχεδὸν τῆς Ἐπαρχιακῆς τῆς Ποσειδωνίας ὁδοῦ, τῆς μόνης και μεγάλης ἀρτηρίας δι' ἧς πᾶσαι σχεδὸν αἱ ἐξοχαὶ και τὰ χωρία συγκοινωνοῦσι πρὸς τὴν Ἐρμουπόλιν. Καὶ οὕτω μόλις διέβη τις τὸ ἐργαστάσιον Λαδοπούλου και ἐτοιμασθῆ ν' ἀναπνεύσῃ τὸν ζεῖδωρον τῆς ἐξοχῆς ἀέρα, ἢ θελήσῃ ν' ἀναπαύσῃ τὸ κεκμηκὸς ἐκ τῆς πόλεως βλέμμα ἐπὶ πρασίνου τινος τάπητος πρὶν ἢ προφθᾶσῃ νὰ θαυμάσῃ τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ἐκ θαλασσίων πιάτων ἀλούλιον, ὅπερ ὡς φυτῶριον και πρῶτον δείγμα ἐφύτευσε ἢ φιλοδοσιακῆ ἐκείνη Ἐταιρεία ὑπὸ τὴν ἐνεργὸν διεύθυνσιν τοῦ φιλοκάλου φίλου μου κ. Γαλάτη, ἥτις ὅμως ἐσταμάτησεν εἰς τὰ πρῶτα τόσο ὡραία αὐτῆς βήματα ἕνεκα τῆς ἀβελτηρίας και τῆς ἀφιλοκαλίας τῆς Δημ. ἀρχῆς στερησάσης τὴν Ἐταιρείαν αὐτὴν τοῦ γλίσχρον Δημ. ἐπιδόματος, πρὶν ἢ προφθᾶσῃ σχεδὸν ν' ἀφίση τὸ ἐργαστάσιον τοῦ κ. Λαδοπούλου ἀμέσως ἀριστερὰ τῆς ἐξερχομένου τῆς πόλεως ἀναφαίνονται οἱ ἀηδεῖς τῶν σκουπιδίων σωροί, ὅστινες προκαλοῦσι τὴν προσοχὴν τοῦ διαδάτου διὰ τὴν ἀναδιδόμενης δυσωδίας, και τοῦ σμίνους τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξερχομένων μυιῶν.

Σὰς συμβουλευῶ ὅμως, Κύριε Νομάρχα, οὐδέποτε νὰ διέλθῃτε τοῦ σημείου ἐκείνου περὶ ἢ ἐφ' ἀμάξης, διότι ἑκατομμύρια μυιῶν μεταφεροῦσιν πάντα τῆς πόλεως τὰ μιάσματα και μολύσματα, ἅτινα ἐκ τῶν ἀπορριμμάτων ἀντλοῦσι θὰ σὰς περιβάλωσι και θὰ θελήσωσι διὰ τοῦ ἀπαισίου αὐτῶν βόμβου νὰ σὰς εὐχαριστήσωσι διὰ τὴν ἀνοχὴν ἢν αἱ διάφοροι τῆς πόλεως ἀρχαὶ ἐπέδειξαν και ἐπιδεικνύουσι διὰ τὸν πολλαπλασιασμόν των. Καὶ αἱ μυῖαι αὗται ἀναμένουσιν ἐναγωνίως ὅπως ἐγκατασταθῆ ἐκεῖ πλησίον και τῶν χολεριῶντων τὸ Νοσοκομεῖον εἰς τὸ ἐγγὺς τῆς ἀκαθάρτου και μiasματικῆς ταύτης ἐστίας κείμενον Δημοτ. Εὐλογιοκομεῖον. Ἐκείθεν τὸ σμήνος τοῦτο τῶν ἀκαθάρτων περωτῶν, ἅτινα ἢ ἐν μέσῃ ὁδῷ ἐναπόθεσις τῶν ἀπορριμμάτων ἐπολλαπλασίασε θ' ἀντλήσωσι σὺν τοῖς ἄλλοις μικροβίσις και τὸ φοβερὸν τῆς χολέρας, τὸ ὁποῖον ἀμέσως θὰ μεταδώσωσιν εἰς τε τοὺς δυστυχεῖς διαδάτας τῆς τόσο σιγαλομένης ἀμαξίτης ὁδοῦ, και εἰς τὰς δυστυχεῖς πτωχὰς Ἐργατίδας τῶν παρακειμένων Ἐργαστασίων. Καὶ ἐκπλήσσομαι πῶς, ἀφοῦ αἱ ἀρχαὶ ἡμέλησαν και ἀφῆκαν ἀνευ ἐπιβλέψεως τοὺς ἐργολάβους, δὲν ἐφρόντισαν τοῦλάχιστον νὰ προστατεύσωσι τῶν ἐργατῶν τὴν υγείαν ἀπὸ τὰς ἐπιθέσεις ταύτας τῶν μυιῶν, και τῶν δι' αὐτῶν μεταφερομέ-

νων μικροβίων, οἱ διάφοροι τῶν ἐργατῶν προστάται και ἀντιλήπτορες. Τὸ βέβαιον εἶναι, Κύριε Νομάρχα, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν δὲν συνεινιήθη και ἡ δημοσία γνώμη διὰ ν' ἀφυπνίσῃ τὴν Δημ. και τὰς ἄλλας ἐπιτετραμμένας τὴν ἐπιβλέψιν τῆς Δημοσ. υγείας ἀρχὰς ἀπὸ τοῦ ληθάργου. Κατὰ τὰ τελευταία ταῦτα ἔτη ἐπαδόθημεν πάντες εἰς τὴν ἠθικὴν και πολιτικὴν ἀνόρθωσιν, και παρημελήσαμεν εἰς ἐπιφοβὸν βαθμὸν τῆς υγείας τὴν ἐπιμέλειαν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἐὰν δὲν ληφθῶσι σύντονα μέτρα, κινδυνεύομεν ὀλίγοι νὰ μείνωμεν ἐν Ἐρμουπόλει τοῦλάχιστον ὄρθιοι ἐκ τῶν ἠθικῶς και πολιτικῶς ὄρθωθέντων. Ὅπως ἰστάμεθα ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο ὄρθιοι, ὅπως βελτιωθῆ κατὰ τι ἢ δημοσία τῆς πόλεως υγεία δέον, Κύριε Νομάρχα, νὰ ρίψῃτε ἢ μᾶλλον νὰ ρίπτῃτε ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν και βλέμμα τι ἐπὶ τῶν ταπεινῶν σκουπιδίων. Περὶ αὐτῶν, ὡς γνωρίζετε, ἀλλαγῆ ἢ μᾶλλον πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου φροτίζουσι και μερμινῶσι σοβαρώτατα αἱ ἐπιτετραμμένα τὴν ἐπιβλέψιν τῆς Δημ. υγείας ἀρχαί. Ἐνταῦθα ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δυνάμεθα οὔτε περὶ ἀποτεφρωτικῶν κλιθῶν νὰ φροντίσωμεν, οὔτε περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀποκομιδῆς και χρησιμοποίησεως αὐτῶν ὡς λιπασμάτων ἀκινδύνως ν' ἀσχοληθῶμεν, μᾶς ἐπιβάλλεται ἢ φροντίς περὶ τῆς τελείας αὐτῶν καταστροφῆς, τῆς κανονικωτέρας και ἀσφαλεστέρας αὐτῶν ἀποκομιδῆς, και τῆς ἀποθέσεως αὐτῶν εἰς τὸ μᾶλλον μεμακρυσμένον και ἀπομεμονωμένον μέρος τῶν περιχώρων. Καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦτο ἢ ἀποστολῆ και ἐπέμβασις ὑμῶν δὲν εἶνε δυσχερῆς. Δέον νὰ διατάξῃτε ὅπως ἀνεύρωσιν εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς Δημαρχίας τὴν σύμβασιν περὶ καθαριότητος νὰ διατάξῃτε τὴν ἐφαρμογὴν τῆς, νὰ ἐπιβάλλῃτε ὅπως τὰ σκουπιδία ἀποκομιζόνται ἐν ἐρμητικῶς κεκλεισμένοις κάρροις, κοφίνους ἢ κιβωτίσις, ν' ἀποτίθῃνται μακρὰν τῶν κατοικημένων μερῶν και δὴ τῆς ὁδοῦ τῆς Ποσειδωνίας, και νὰ προμηθευθῆτε ὀλίγον πετρελαῖον ἀκαθάρτιστον, ὅπως δι' αὐτοῦ παραδώσῃτε εἰς τὰς φλόγας τοὺς σωροὺς ἐκείνους τῶν σκουπιδίων, οὓς παρὰ τὴν ὁδὸν, τῆς Δημοτικῆς και τῶν ἄλλων ἀρχῶν ἢ ἀκηδία συνέλεξε. Καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τοῦτο ὡς θυσία τις ἀρχαῖκή πρὸς τὴν υγείαν δὲν εἶναι ἀσκοπον καθ' ἑβδομάδα νὰ ἐπαναλαμβάνηται ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν αὐστηρῶν χωροφυλάκων ἢ ἐπιτροπῆς πολιτῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν υγείαν τῆς πόλεως. Τότε, Κύριε Νομάρχα, μὲ δαπάνην πετρελαίου ἀσήμαντον, τὸ ὁποῖον, ἂν δὲν ἀπατώμαι, χορηγεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δωρεὰν πρὸς ἀπολυμαντικούς σκοποὺς εἰς τοὺς εὐτυχεῖς τῆς Πρωτεύσεως ἀστούς, θὰ ἐκλείψῃ ἢ φοβερὰ αὐτὴ ἐστία τῶν μικροβίων, ἅτινα διὰ τῶν σκουπιδίων συνάζονται ἐκ πάσης τῆς πόλεως και ἐκεῖ ἀυξανόμενα ἐπιστρέφουσι πάλιν εἰς αὐτὴν διὰ τῶν μυιῶν, ὅπως ἐπιτελέσωσι τὸ ὄλεθρον αὐτῶν ἔργον. Τότε, Κύριε Νομάρχα, θὰ σὰς εὐλογῆ ὅλη ἢ πῶλις και ἰδίως οἱ ἐργάται τοῦ ἐργαστασίου τοῦ Κου Δημάρχου, και αἱ ἐργατίδας τοῦ ἐργαστασίου τῶν Κων Λαδοπούλου, ἃς ὁ τραχὺς περὶ βίου ἀγῶν ἐτοποθέτησεν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, εἰς τὰ προχώματα, ὅπως δεχθῶσι τὰς πρώτας βολὰς, τοὺς νυγμοὺς τῶν μυιῶν, και συνεπῶς τὰ μικροβία ἅτινα ἐκ τῶν σωρῶν τούτων τῶν σκουπιδίων μεταγούσι.

Εἰς προσεχῆ μου ἐπιστολὴν θὰ σὰς μεταφέρω εἰς ἄλλην ἄκραν τῆς πόλεως ὅπως και ἄλλην σὰς ὑποδείξω πληγὴν, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ, Κύριε Νομάρχα, σὰς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑπολήψεώς μου.

ΕΥΑΓ. ΑΡΦΑΝΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἐκ τῆς «Νέας Ἡμέρας» Ἀθηνῶν τῆς 16ης Σεπτεμβρίου μεταφέρομεν τὰ ἀκόλουθα:

«Ἐπειδὴ μεταξὺ ἄλλων φημῶν φειδῶν παρετηρήθη τάσις πρὸς κλονισμόν διαφόρων πιστωτικῶν ἰδρυμάτων μεταξὺ τῶν ὁποίων και τῆς Τραπεζῆς τῶν Ἀθηνῶν, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προέβη χθὲς εἰς τὰς ἐπομένους δηλώσεις:

«Κατόπιν τῶν γενναίων μέτρων, ἃ τινὰ ἐλήφθησαν πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν ζημιῶν διὰ τῆς καταβολῆς 15 νέων ἑκατομμυρίων ἑταιρικοῦ κεφαλαίου και τῆς μεταβολῆς τῶν ὄρων τῆς διοικήσεως, ἔχω πεποίθησιν ὅτι ἡ Τράπεζα τῶν Ἀθηνῶν, ἐξυγιασθεῖσα, βαίνει πρὸς εὐρὸν μέλλον, καλεῖται δὲ ἐν εὐρυτέρῳ ἤδη κλίμακι νὰ συνεχίσῃ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας τῆς, ἐνισχύουσα τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Χώρας.»

»Αἱ ἀνωτέρω δηλώσεις ἀφορῶσι προδήλως τὴν ἐκλείψασαν ἤδη γενικὴν Διεύθυνσιν τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν. Τὸ δημιουργηθὲν ἤδη νέον καθεστὼς ἐν τῇ Τραπεζῇ Ἀθηνῶν, ἐργάζεται μετ' ἀπολύτου εὐκρινείας πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῶν διαφόρων κλάδων τῶν ὑπηρεσιῶν και πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ πιστωτικοῦ τούτου ἰδρύματος, τὸ ὁποῖον ὁμολογουμένως ὑπῆρξεν ὀφέλιμον εἰς τὴν καθόλου οἰκονομικὴν πρόδοον τῆς Ἑλλάδος»

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΕΝΤΟΥ ΚΑΙ Η ΔΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΧΗΣ ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Ἐν σὲ ἐπιπνεῶν ἀριθμοὶ και ὄχι ἢ ψυχῆ σου, Τὸν πῆχυν λάβε τοῦ Ἐμοῦ, τὴν σπάθην ἀπαρνήσου.

Ἀπασχολημένοι, φαίνεται, μὲ τοὺς ἀριθμοὺς οἱ ἐν Μασσαλίᾳ Ἕλληνας παρικοί, ἐπίστευσαν ὅτι οἱ μαχηταὶ μᾶς ἐδιδάχθησαν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ἐντοῦ τὴν διὰ τῆς λόγχης ἐπίθεσιν.

Καὶ ὅμως, ἐὰν οἱ εὐγενεῖς οὗτοι ὁμογενεῖς μᾶς δὲν εἶχον ἀπαρνηθῆ καθ' ὀλοκαυτίαν τὴν σπάθην, θὰ ἐνεθυμοῦντο ὅτι οἱ Ἕλληνες μαχηταὶ δὲν εἶχον ἀνάγκην νὰ διδαχθῶσι τὴν διὰ τῆς λόγχης ἐπίθεσιν παρ' οὐδενὸς διότι παιδιόθεν μαθάνουσι ἀπὸ μὲν τὸν Κοναίγειρον ἐν Μαραθῶν και μετὰ τὸν Δόντιαν, ἐὰν τοῖς ἀποκοπῶσιν αἱ χεῖράς, ἀπὸ δὲ τὸν Τσπάνην τοῦ μεγάλου Κολοτρώνη ἐν Δεσβενασίῳ νὰ ἐισορμῶσιν εἰς τὸν ἀγῶνα μὲ μὴ γαλίτσα μόνον εἰς τὰ χεῖρα. Ὅπῃ δ' ἄλλα τοιαῦτα διδάγματα δύναται τις ν' ἀντλήσῃ διὰ τῆς στρατιωτικῆς ἱστορίας — ἀρχαίας και νέας — τῶν Ἑλλήνων!

Ἀλλὰ και κατὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, ἥτις παρασκευάζει τὴν δρασίν, οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ (ἡμεῖς τοὺς ἐδελόμενοι μὲ τὰ μάτια μᾶς ἐπὶ 45 ἔλα ἔτη, καθ' ἃς διεμείναμεν ὑπὸ τὰς Σημασίας) ἀβασάνιζον κυριολεκτικῶς εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἀσκήσεως τοὺς ἀνδρας εἰς τὴν λοχχομαχίαν και παρῶριμον εἰς τὴν διὰ τῆς λόγχης ἐπίθεσιν, ἢ οὗτοι ὡς παιδιὰν πάντοτε ἀθεοῦρον και ἐξέτέλλον μετὰ προθυμίας και ἀλλῆς τῶσης ὁρμῆς. Ἐπὶ τοσοῦτον δ' ἐγένετο ἢ χρήσις τῆς λόγχης κατὰ τὰς ἀσκήσεις συχνῇ, ὥστε ἡμεῖς εἰς ὁδηγίας μᾶς «περὶ συμπεριφοράς τῶν στρατευμάτων ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ» ἀθεωρήσαμεν περιττόν νὰ ποιήσωμεν μνεῖαν περὶ αὐτῆς, ἐνῆ πολὺ ἐνδιατρίψαμεν εἰς τὴν πετταρχίαν τοῦ πυρός και τὴν οἰκονομίαν τῶν πυρομαχικῶν (ἴδε τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ σχετικῶ ἐντύπου φυλλαδίου μᾶς).

Ἐν μόνον χρεωστεῖ ὀφέλιμον και σωτήριο, ἐὰν ποτε ἐφαρμοσθῆ, εἰς τὸν κ. Ἐντοῦ τὸ Ἑλληρικὸν ἔθνος, ὅτι ἐστόλισε τὸν ἀνάπηρον ὀργανισμόν του δι' ἐνὸς ἀρθρου, διὰ τοῦ ὁποῖου συνιστᾷ τὴν ἐλευθερὰν καθολικὴν στρατιωτικὴν ἀσκήσιν εἰς ἅπαντα τὸν μάχιμον πληθυσμὸν τῆς Χώρας, πᾶρῃμα, τὸ ὁποῖον και ἡμεῖς δὲν ἐπαύσαμεν βροντοφωνοῦντες ἀπὸ τοῦ ἔτους 1888.

Ὁ πρῶτος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ὑπουργῶν, ὅστις